Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

Taittirîya-Samhitâ.

1*. purodâçîyam (1, 1, 1-13).

1. a ishé tvo 'rjé tvâ | b vâyáva¹ stho 'pâ-'yáva stha devó vah savitấ prấ 'rpayatu çréshṭha-tamâya kármaṇa | d ấ pyâyadhvam aghniyâ deva-bhâgám, űrjasvatîh ² páyas=vatîh² prajấ-vatîr anamîvấ ayakshmấ | e mấ va stená îçata, mấ 'ghá-çawso | f rudrásya hetíh pári vo vṛiṇaktu | g dhruvấ asmín gó-patau syâta bahvîr | h yájamânasya paçũn pâhi | 1 || ishé, trícatvâriwçat || 1 ||

B. 3, 2, 1, 1-5. — K. 1, 1. 30, 1. — Vs. 1, 1. Ç. 1, 7, 1, 2-8. Kâ. 4, 2, 1-11. — vâyavaḥ — upâyava ity upa-âyavaḥ — preti | arpayatu | çreshṭhatamâyeti çreshṭha-tamâya | karmaṇe | eti — devabhâgam iti deva-bhâgam — ûrjas-vatîḥ | payasvatîḥ | prajâvatîr iti prajâ-vatîḥ — ayakshmâḥ — vaḥ — aghaçawsa ity agha-çawsaḥ — parîti — gopatâv iti go-patau.

2. a yajnásya ghoshád asi | b práty-ushtao rákshah, práty-ushta áratayah | c pré 'yám agad dhishána barhír ácha, mánuna kritá sva-dháya ví-tashta | tá á vahanti ka=

^{*} s. Ind. Stud. 3, 375 ff.

^{1, 1-13.} darçapûrnamâsamantrâ âdhvaryavâh; 1-3 parvadinakartavyam;
1. vatsâpâkaranam.

1 s. P. 9, 1. A pflegt übrigens den visarga zu schreiben, doch nicht regelmäßig.

2 ohne avagraha.

^{2.} barhirâharaṇam. ¹ ohne avagraha. ² als Compositum!